

1S kapitola 30.

[1] David právě dorazil se svými muži třetího dne do Siklagu, poté co Amálekovci vpadli do Negebu, k Siklagu. Dobyli Siklagu a vypálili jej. [2] Ženy, mladé i staré, které v něm byly, zajali. Nikoho neusmrtili. Odvedli je a šli svou cestou. [3] Když přišel David se svými muži k městu, viděl, že je vypáleno a že jejich ženy, synové a dcery jsou zajati. [4] David i všechen lid, který byl s ním, se dali do hlasitého pláče a plakali až do úplného vysílení. [5] Zajaty byly také obě Davidovy ženy, Achínoam Jizreelská a Abígajil, žena po Nabalovi Karmelském. [6] Davidovi bylo velmi úzko. Lid se domlouval, že ho ukamenuje. Všechnen lid byl totiž rozhořčen, každý pro své syny a dcery. David však našel posilu v Hospodinu, svém Bohu. [7] David řekl knězi Ebjátarovi, synu Achímelekovu: "Přines mi efód!" Ebjátar Davidovi efód přinesl. [8] David se doptával Hospodina: "Mám pronásledovat tu hordu? Dostihnu ji?" On mu řekl: "Pronásleduj! Jistě dostihneš a jistě všechny vysvobodíš." [9] David tedy vytáhl se šesti sty muži, které měl při sobě, a došli až k Besórskému úvalu, kde někteří zůstali. [10] David pronásledoval nepřítele se čtyřmi sty muži; dvě stě mužů tam zůstalo, protože byli na smrt zemdleni a nemohli už Besórský úval přejít. [11] Na poli našli nějakého Egyptana a vzali ho k Davidovi. Dali mu najíst chleba a napít vody. [12] Dali mu též pletenec sušených fíků a dva sušené hrozny. Jedl a okřál na ducha, neboť tři dny a tři noci nejedl chléb a nenapil se vody. [13] David se ho zeptal: "Čí jsi a odkud jsi?" On řekl: "Já jsem rodem Egyptan, otrok jednoho Amálekovce. Před třemi dny mě můj pán opustil, protože jsem byl nemocen. [14] Vpadli jsme do Negebu osídleného Keretejci i na území Judy, totiž do Negebu Kálebova, a vypálili jsme Siklag." [15] David se ho otázal: "Přivedl bys mě k té hordě?" On řekl: "Přísahej mi při Bohu, že mě nezabiješ a že mě nevydáš mému pánu do rukou, a přivedu tě k té hordě." [16] Přivedl ho k nim, a hle, byli roztažení po celé zemi, jedli, pili a oslavovali všechnu tu velikou kořist, kterou pobrali v pelištejské a judské zemi. [17] David je pobíjel od ranního rozbřesku až do večera příštího dne. Nikdo z nich neunikl kromě čtyř set mladých mužů, kteří vsedli na velbloudy a ujeli. [18] Tak vysvobodil David všechno, co Amálekovci pobrali; i obě své ženy David vysvobodil. [19] Nikdo z nich nechyběl, mladí ani staří, synové ani dcery, kořist ani cokoli jim pobrali. Všechno David získal zpět. [20] David také pobral všechen brav a skot. Hnali před ním to stádo a říkali: "To je Davidova kořist." [21] Tak došel David ke dvěma stům mužů, kteří byli na smrt zemdleni a nemohli jít za Davidem a které zanechali v Besórském úvalu. Vyšli vstříc Davidovi a lidu, který byl s ním. David přistoupil k lidu a popřál jim pokoj. [22] Tu se mezi těmi muži, kteří šli s Davidem, ozvali všichni zlí a ničemové: "Protože s námi nešli, nedostanou nic z kořisti, kterou jsme získali. Ať si každý pouze odvede svou ženu a děti a ať jdou!" [23] Ale David řekl: "Nenakládejte tak, moji bratři, s tím, co nám dal Hospodin. Ochraňoval nás a vydal nám do rukou tu hordu, která na nás přitrhla. [24] Kdopak vás v této věci uposlechne? Podíl toho, jenž vyšel do boje, bude stejný jako podíl toho, jenž zůstal u výstroje; dostanou stejný díl." [25] Tak tomu bylo od onoho dne i nadále. Ustanovil to jako nařízení a řád pro Izraele, platný podnes. [26] Když David dorazil do Siklagu, rozeslal podíly z kořisti starším judským, svým přátelům, se vzkazem: "To je pro vás dar z kořisti získané na Hospodinových nepřátelích." [27] Poslal jej starším do Bét-elu, do Rámotu v Negebu, do Jatiru, [28] do Aróeru, do Sifmótu, do Eštemoy, [29] do Rákalu, do měst Jerachmeelovců, do měst Kénijců, [30] do Chormy, do Bór-ašanu, do Ataku, [31] do Chebrónu a na všechna místa, kam David se svými muži chodíval.